



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Lukačejdy a přísedících JUDr. Ireny Volfové a Jiřího Bartáčka v hlavním líčení konaném dne 8. března 2018

takto:

Obžalovaný

██████████ narozen ██████████ bez zaměstnání, trvale bytem ██████████

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťuje

obžaloby Náměstkyně státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 13. 10. 2017 sp. zn. ZT 19/2017, jež jej vinila, že

dne 23. 12. 2016 v době od 00:00 hodin do 09:00 hodin v místě svého trvalého bydliště v ██████████ okr. Tábor, v ul. ██████████ v ateliéru ve druhém nadzemním podlaží rodinného domu čp. ██████████ kdy byla u něho na návštěvě bývalá přítelkyně poškozená nezletilá ██████████ nar. ██████████ s ním udržoval několika měsíční intimní vztah a byl mu proto znám její věk, poté, kdy mu poškozená sdělila, že se s ním již nechce vidět a kdy jí předal mobilní telefon a ona z něho vymazala fotografie a videa s intimním obsahem, požadoval po poškozené orální pohlavní styk, který si chtěl zaznamenat na svůj mobilní telefon, když styk i jeho natočení poškozená odmítla, povalil ji na podlahu, ze zadu ji loktem škrtil, opětovně po ni požadoval pohlavní styk, chytl ji za vlasy a pokusil se přitáhnout její hlavu ke svému obnaženému penisu, což se mu nepodařilo, neboť poškozená se od něho odtahovala, proto svého jednání zanechal, po chvíli se poškozenou opětovně pokusil povalit na zem, což se mu nepodařilo, proto ji uchopil za vlasy, stáhl ji za ně k zemi do kleku a opětovně po ní požadoval orální styk s tím, že si toto zaznamená na mobilní telefon, nato vsunul svůj penis do úst poškozené, došlo k orálnímu pohlavnímu styku bez vyvrcholení, následně po poškozené požadoval, aby mu lízala anální otvor, což odmítla, a proto ji udeřil dlaní do obličeje, po chvíli, kdy si poškozená lehla na postel, přilehl k ní a přes její slovní i fyzický odpor, přestože se od něho odtahovala, snažila se chytit jeho ruku a kopala, zastrčil prsty do její vagíny, následně po poškozené požadoval další pohlavní styk, což odmítla, v ranních hodinách po probuzení po poškozené opětovně požadoval pohlavní styk,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

přičemž poškozená z obavy dalšího násilného jednání obviněného k pohlavnímu styku svolila a nechala ho, aby na ní vykonal soulož, při které došlo k vyvrcholení do vagíny,

v čemž byl podanou obžalobou spatřován zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku,

neboť žalovaný skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu **se poškozená** [redacted] **narozena** [redacted] zastoupena zmocněncem Mgr. Martinem Cyprisem, se svým nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 100.000 Kč, **odkazuje na řízení ve věcech občansko právních.**

Odůvodnění:

1. Soud v hlavním líčení provedl **dokazování výsledkem obžalovaného, poškozené a svědků** [redacted] a [redacted] Čteny byly také protokoly o výslechu svědků [redacted] [redacted] nezletilé [redacted] nezl. [redacted] nezl. [redacted] nezl. [redacted] a úřední záznamy o podaném vysvětlení Ing. [redacted] a [redacted]. Provedeny byly i listinné důkazy - konkrétně prohlášení poškozené, sdělení poškozené adresované soudu, zprávy mezi poškozenou a obžalovaným předložené poškozenou, výpisy telefonátů a úřední záznam, záznam komunikace z mobilního telefonu mezi poškozenou a obžalovaným, fotografie, usnesení o odložení věci, usnesení Ústavního soudu, usnesení o zamítnutí stížnosti, emailová komunikace mezi poškozenou a obžalovaným, facebooková komunikace mezi poškozenou a obžalovaným, časový sled událostí vyhotovený poškozenou, zápisy z jednání, oznámení výsledků šetření Krajským úřadem Jihočeského kraje, výsledek šetření Českou školní inspekcí, vyjádření ředitele školy, odborné vyjádření z oboru kriminalistické analýzy dat a zkoumání nosičů dat mobilních telefonů vydaných obžalovaným a poškozenou, odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie a genetiky, fotografie poškozené, lékařské zprávy a osobní výkazy obžalovaného.
2. Vyslechnut byl i znalec z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie Mgr. Miroslav Macho, čten byl také znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie zpracovaný doc. MUDr. Zvěřinou.
3. Již na úvod považuje soud za nutné zdůraznit, že zamítl návrh na doplnění dokazování přehráním videozáznamů, neboť jejich přehrání považuje za zcela nadbytečné, o obsahu ani existenci videozáznamů totiž není pochyb, stejně tak nelze pochybovat ani o tom, kdo je pořídil, tyto skutečnosti jednoznačně vyplývají z provedeného dokazování. Rovněž tak považoval soud za nadbytečné slyšení zpracovatele odborného vyjádření z oboru biologie a genetiky, neboť s ohledem na obsah provedeného odborného vyjádření nelze od osobního slyšení jeho zpracovatelů očekávat jakákoliv další zjištění a nadto důvody, které uvedla obhajoba pro slyšení zpracovatele, spíše tendují k tomu, že by měl být vyslechnut k otázkám možného vzniku zranění, resp. důvodům jejich absence, k čemuž se však s ohledem na svou odbornost nejsou zpracovatelé oprávněni se vyjadřovat. K objasnění skutkového stavu nemůže přispět ani provedení celého spisu o souběžně podaném trestním oznámení matky poškozené, soud provedl jako důkaz usnesení o odložení věci a z něj jsou zcela zřejmé důvody pro toto rozhodnutí, ty ostatně shrnuje i rozhodnutí o stížnosti podané zmocněncem poškozené, která byla státním zastupitelstvím jako nedůvodná zamítnuta.
4. Soud rovněž zamítl návrh na doplnění dokazování o výslech [redacted] pana [redacted] a paní [redacted] obou působících na Soukromé výtvarné škole v [redacted] a také

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

studentek této školy k podání svědectví o dřívějším působení obžalovaného na této škole. Soud totiž předestírá, že předmětem trestního řízení není zjišťování morálního profilu obžalovaného a soud je přesvědčen, že charakteristika jeho osoby je dostatečně osvětlena již provedeným dokazováním a není nutné dokumentovat vztahy na předchozím pracovišti obžalovaného, nota bene za situace, kdy tyto důkazy jsou z hlediska prokazování skutku, který je předmětem tohoto trestního řízení, nemohou přinést žádných informací, již jen s ohledem na skutečnost, že předchozí zaměstnání a jeho průběh s nynějším chováním obžalovaného nemůže souviset.

5. I přes rozsáhlou důkazní materii, která byla ve věci provedena, nelze uzavřít, že je prokázáno, že skutek popsáný v obžalobě je trestným činem. K tomuto závěru dospěl soud především po zhodnocení výpovědi obžalovaného a poškozené a s plným vědomím specifík projednávaného trestného činu, jak z hlediska typického důkazního rámce, kdy proti sobě téměř vždy stojí výpověď obžalovaného a poškozené a je pravidlem, že tyto výpovědi směřují proti sobě, a současně obvyklého nedostatku jiných důkazů, tak i se zohledněním rozsáhlé palety nepřímých důkazů, které byly provedeny v tomto řízení.
6. Již jen s ohledem na výše naznačenou typickou důkazní situaci soud již na úvod předestírá, že zcela stěžejní je tak hodnocení věrohodnosti obžalovaného a poškozené a již nyní je možné uvést, že v optice provedeného dokazování se jako věrohodným jeví popis děje předestíraný obžalovaným, nikoli poškozenou.
7. Obžalovaný již od počátku trestního řízení spáchání trestné činnosti popíral a je nepřehlédnutelné, že skutkový děj popisuje již od počátku trestního řízení prakticky shodně. Soud si uvědomuje, že k prvotní výpovědi, která byla zachycena formou úředního záznamu o podaném vysvětlení, nelze přihlížet jako k procesně použitelnému vyjádření obžalovaného, je však nepřehlédnutelné, že obžalovaný svůj popis skutkového děje prakticky nemění, a to nejen ve vztahu k inkriminovanému večeru, ale takřka shodně popisuje i vývoj vztahu s poškozenou, kterému ve svých výpovědích věnuje mnoho prostoru.
8. Počátek vztahu s poškozenou datuje obžalovaný do listopadu 2015, poškozená byla žákyní prvního ročníku Průmyslové školy v [redacted] on byl jejím učitelem, od března 2016 spolu začali intimně žít. Celý průběh vztahu popisuje obžalovaný velice obšírně, podrobně shrnutá historie vztahu je však s ohledem na předmět tohoto trestního řízení nikoli bezvýznamnou, avšak ani stěžejní skutečností. Je nesporné, že vztah poškozené s obžalovaným byl velmi nestandardní - ostatně vzal [redacted] žákyně [redacted] profesora lze označit až za profesní i morální selhání obžalovaného. Nicméně skutečností zůstává, že mezi nimi vznikl vztah, který se postupně rozvinul až v milenecký, obžalovaný se s poškozenou stýkal, přestože si byl vědom rizik, které to může mít a nakonec i mělo pro jeho zaměstnání. Stali se z nich milenci, byť k prvnímu pohlavnímu styku došlo z popudu poškozené, následně se jejich vztah stal „utajeným románkem žačky s pedagogem“. Z výpovědi obžalovaného je však zřejmé, že již krátce po „fyzickém naplnění“ jejich vztahu, začíná uvažovat o rozchodu. Uvědomuje si nejen jeho neudržitelnost, ale zároveň i jeho rizika. Proto lze opakovaně pokoušit vztah ukončit, což však není schopen, neboť poškozená se jej snaží udržet, navíc on sám v tomto směru projevuje značnou nerozhodnost. Problémy mezi nimi však začínají gradovat, krátce poté, co se o jeho vztahu dozví v zaměstnání, poškozená u něj zůstala na víkend, byť matce sdělila, že zůstává na internátu. Zaměstnavatel na jeho chování reagoval pracovní důtkou. Nicméně obžalovaný ani potom se s poškozenou stýkat nepřestává, navštěvuje ji dokonce v jejím bydlíšti, v [redacted] při jedné návštěvě je dokonce přistížen matkou poškozené, která na to reaguje tak, že na místo přivolá policii. Již v červenci 2016 se však obžalovaný poznává se svou současnou přítelkyní [redacted] Začíná udržovat dva paralelní vztahy, což je samozřejmě příčinnou neshod s poškozenou. Poškozená si je vztahu vědoma, žálí, z čehož

pramení konflikty, které obžalovaný není schopen vyřešit. Poškozená má zároveň přístup k jeho telefonu, tedy přehled o jeho komunikaci s druhou přítelkyní.

9. K nyní projednávanému skutku pak obžalovaný opakovaně zduraznil, že poškozenou k žádným sexuálním praktikám nenutil, neužil vůči ní žádného násilí a vše toho večera probíhalo s jejím souhlasem. S poškozenou se setkal již 22. 12. Sama mu volala, ujel jí spoj, chtěla, aby pro ni přijel do [REDAKCE]. Dojel pro ni, byť ne s nadšením, již měl program, měl jet s dětmi do Písku. Poškozenou kolem jedné hodiny vyzvedl, a již to odpoledne měli první pohlavní styk, poškozená mu dobrovolně prováděla orální sex, dokonce to natáčela na mobilní telefon, s čímž on nesouhlasil. Zhruba kolem čtvrté hodiny odpoledne jel pro děti. Děti přivezl domů a se synem jel do [REDAKCE] poškozenou nechal u sebe v ateliéru se svou dcerou, nebyla příliš spokojená, že má jiný program a dala to najevo, v [REDAKCE] se setkal také se svou přítelkyní [REDAKCE] předal jí dárek k Vánocům. Poškozená měla odjet autobusem domů, ale kolem sedmé večer mu volala z [REDAKCE] že jí ujel spoj, sdělila mu také, že u něj přespí, že se domluvila s matkou, že ji namluvila, že bude spát u kamarádky. Přilís se mu to nezamlouvalo, ale nakonec souhlasil, poškozenou vyzvedl spolu se svým synem a jeli do [REDAKCE] šli do ateliéru, syn s nimi byl krátce, poté šel k babičce, dcera se s nimi bavila zhruba do půl dvanácté, poté šla spát. Krátce na to odešel ven, vyřídil si telefonát s přítelkyní – musel doslova utéct, protože poškozená nesouhlasila s tím, aby s přítelkyní telefonoval, když tam byla přítomna. Po návratu po něm požadovala poškozená telefon, asi dvacet minut z něj mazala chaty, fotografie a další vzájemnou komunikaci. Pak mu telefon vrátil, zhruba v půl druhé volala [REDAKCE] poškozená mu nejprve telefon vzala, dala ho na chvíli za záda, pak mu ho vrátila. Na toto chování on reagoval tím, že jí dal políček přes pravou tvář. Jeho přítelkyně mu přítomnost poškozené pochopitelně následně vyčetla. Kolem třetí hodiny šli spát, on se probudil kolem sedmé, vyhledal poškozené spoje domů a šel si zase lehnout, poté, co se probudila i poškozená měli krátký, dobrovolný pohlavní styk. On si pak šel kolem deváté koupit noviny a cigarety, poškozená zůstala u něj doma, odjížděla zhruba kolem poledne. V době, kdy byl venku, dokonce poškozená volala své matce, ty si chtěla ověřit, kde skutečně spala a jeho dcera po domluvě s poškozenou předstírala, že je její kamarádka.
10. Naproti tomu stojí popis skutkového děje podávaný poškozenou. Ta popisuje události celého večera značně odlišně, ostatně s postupujícím průběhem trestního řízení se liší i popis vztahu s obžalovaným. Před samotným shrnutím rozsáhlé výpovědi poškozené soud zdůrazňuje, že se zohledněním § 209 odst. 1 trestního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 zákona o obětech trestných činů proběhl výslech v nepřítomnosti obžalovaného, neboť soud nepochyboval, že přítomnost obžalovaného při výslechu poškozené by mohla ovlivnit úplnost její výpovědi. Již jen podstata žalovaného jednání odůvodňuje tento procesní postup, neboť je zřejmé, že výpověď poškozené v přítomnosti obžalovaného by mohla vést k tzv. sekundární viktimizaci poškozené, navíc je zde velké riziko, že výpověď v přítomnosti obžalovaného může vést ke zkreslení obsahu svědectví již jen z důvodu diskomfortu, který nepochybně oběti znásilnění (a v době podání výpovědi, tedy zpravidla na počátku dokazování nelze k poškozené přistupovat jinak, bez ohledu na pozdější obsah meritorního rozhodnutí) přináší pobyt v těsné blízkosti domnělého pachatele.
11. I poškozená velmi rozsáhle popisuje rozvoj vztahu, byť v jejím popisu přichází hlavní iniciativa od obžalovaného, přestože ona sama připouští, že i ona sama ke vzniku a rozvoji vztahu přispěla. Zpočátku jejich vztah popisuje až idylicky, postupem doby, ale začal být obžalovaný žárlivý, majetnický. Poškozená dokonce popisuje agresivní sklony – z doslechu se měla dozvědět, že měl být násilnický i vůči své první ženě, popisuje rovněž vulgární napomínání a okřikování dětí. V jejím popisu jejich vztahu je velmi pozoruhodné, že poškozená popisuje až závislost obžalovaného na ní, resp. na sexu s ní, silně majetnický vztah. Ostatně měla to být poškozená, kdo jejich vztah definitivně ukončil. Je zcela

nadbytečné rekapitulovat rozsáhlý vývoj vztahu tak, jak jej podává poškozená, nicméně nelze ani v tomto případě přehlédnout, že vztah poškozené a obžalovaného byl velice bouřlivým – plným neshod, rozchodu a návratů, zejména poté, co se o jejich vztahu dozvěděla jeho matka.

12. Události inkriminovaného večera popisuje poškozená následovně. Obžalovaný ji vyzvedl na zastávce v [REDAKCE] nejprve nechtěl, ale nakonec pro ni přijel. Jeli k němu domů, kde sama nedokáže zdůvodnit proč, mu poskytla orální sex, dokonce pořídila krátký videozáznam. Obžalovaný poté jel pro děti, se synem jel následně do [REDAKCE] ona byla v [REDAKCE] bytě s jeho dcerou, kolem půl páté odešla na autobus, dojela do [REDAKCE] navazující spoj jí ujel, zavolala proto obžalovanému, aby ji vyzvedl. Společně pak jeli opět do [REDAKCE]. Večer trávila s obžalovaným a jeho dětmi, syn s nimi byl chvíli, pouštěl jim hudbu, bavili se, ale poté odešel, jeho dcera s nimi byla déle. Obžalovaný však v průběhu večera neustále odbíhal telefonovat, což se jí nelíbilo a dala mu to také najevo, vzala mu telefon a požadovala, aby se jí a svým dětem věnoval. Okolo půlnoci odešla jeho dcera spát, krátce nato obžalovaný odešel, telefonoval své přítelkyni. Poškozená po něm po jeho návratu požadovala telefon, chtěla z něj smazat své fotografie a chaty s obviněným. Obžalovaný jí jej nechtěl vydat, nakonec tak učinil a odešel, ona mezitím z telefonu fotografie smazala, což obžalovaného rozčílilo, pohádali se a ona šla pro svůj telefon ke kuchyňské lince a došlo k prvnímu napadení. Obžalovaný jí „nějakým chvatem“ jí složil na zem, ona strnula. Obžalovaný jí posléze začal nutit k orálnímu sexu, přitahoval si její hlavu k penisu a snažil se jí ho vsunout do úst. Ona se však bránila – odtahovala se, měla zavřená ústa, nakonec proto svého jednání zanechal a odešel kouřit. Ještě předtím ji vyzval, aby na něj čekala nahá, oblečená pouze do saténového županu. Ze strachu mu vyhověla, což obžalovaný poté, co se vrátil zpět, kladně kvitoval, následně jí vyzval, aby mu „vylízala zadek“, svou žádost několikrát opakoval, ona jej vždy odmítla, obžalovaný na to reagoval tak, že jí dal „obrovskou facku“ a ona se utekla schovat do rohu místnosti na gauč. Poté šli spát, spala s obžalovaným na gauči. Ještě před usnutím jí hladil, chtěl s ní mít sex, ona jej však odmítla, začal ji proto penetrovat prsty. Tuto praktiku neměla ráda a obžalovaný to věděl. Když do ní pronikl prsty, vypískla, toho se obžalovaný zalekl a zanechal svého jednání. Poté šli spát. Ráno ji probudil obžalovaný, neměla náladu na hádky proto se stykem souhlasila. Jednalo se o vaginální styk. Ještě v průběhu noci poškozená volala své kamarádce [REDAKCE] bavili se asi pět až deset minut. Ráno se jí pak dcera obžalovaného dotazovala, co se stalo, slyšela nějaké rány, poškozená nezapírala, uvedla, že jí jeho otec napadl a znásilnil. Společně se pak snažily ještě vymazat fotky z jeho notebooku, ale neúspěšně. To bylo v době, kdy obžalovaný odešel pro noviny. Poškozená poté dodala, že ještě uklidila v ateliéru, zametla podlahu a následně si začala balit věci a odiela. Při čekání na autobus zavolala svým kamarádkám, [REDAKCE] a [REDAKCE] oběma se svěřila, ale věc nechtěla řešit, to se změnilo až poté, co dorazila domů a promluvila s matkou.
13. Jak již soud uvedl výše, věrohodnější popis skutkového děje podává obžalovaný, jakkoli je soud dalek tomu, aby bezvýhradně přijal jeho výpověď jako zcela věrohodnou, je zřejmé, že je to právě obžalovaný, kdo popisuje skutkový děj způsobem, který odpovídá tomu, jak se skutečně odehrál. Je sice nepochybné, že i obžalovaný se snaží stavět se do lepšího světla, příkladem budiž zejména snaha do určité míry snížit odpovědnost za vznik a udržování vztahu s poškozenou, viz např. tvrzení, že po poškozené nepožadoval intimní fotografie, které lze mít za vyvrácené záznamem komunikace mezi ním a poškozenou. Nelze však přehlédnout, že obžalovaný popisuje skutkový děj takřka shodně po celou dobu trestního stíhání, v jeho popisu skutkového děje nelze nalézt žádné zásadní rozpory. Navíc jeho výpověď je podporována celou řadou důkazů.

14. Naproti tomu poškozená se ve svých výpovědích liší, s postupujícím trestním řízením jsou její výpovědi stále více namířeny v neprospěch obžalovaného, sílí snaha vylíčit jej jako násilnickou osobu ovládanou žárlivostí a neschopnou se vyměnit z ani jednoho ze svých vztahů. Nicméně sama poškozená svou věrohodnost podřívá. Porovná-li soud toliko její popis skutkového děje v době, kdy byla vyslechnuta v přípravném řízení, tak, jak byla její výpověď zachycena v protokolu o výslechu svědka, je zjevné, že oproti výpovědi v hlavním líčení doznala její výpověď značných změn. První fyzický útok nebyl tak náhlý, obžalovaný měl chodit po místnosti, napadnout ji a současně škrtit, nutit a donutit k orálnímu sexu (později provedení orálního sexu posouvá ve skutkovém ději na pozdější dobu). Opakované výzvy k lízání análního otvoru měly předcházet výzvě, aby jej čekala nahá toliko v županu, atd. Ostatně při hlavním líčení k dotazu předsedy senátu své tvrzení koriguje a de facto neguje značnou část své předchozí výpovědi, když připouští, že s prováděnými sexuálními praktikami nevyslovila nesouhlas, resp. že s nedala najevo svůj nesouhlas s těmi sexuálními praktikami, ke kterým skutečně došlo. Poškozená totiž výslovně uvedla, že k orálnímu sexu ji nenutil, sice dodává, že měla strach, jak ji povalil na zem, ale udělala to. Zdůraznila, že to že s ním nechce mít sex mu řekla až druhý den ráno, implicitně tedy neprojevila nesouhlas ani s digitální penetrací, a již v předchozí části výpovědi uvedla, že s vaginálním stykem vlastně také souhlasila, bylo to naposledy.
15. Věrohodnost výpovědi nepodřívají jen neustálé změny v poměrně podstatných otázkách skutkového děje, ale také sama struktura její výpovědi. Poškozená svou výpověď neustále rozvíjí, reaguje na vývoj skutkového děje, v některých částech popisuje velmi agresivní jednání obžalovaného, když ten jí měl nevybíravě fyzicky i slovně napadat, v jiných částech výpovědi naopak popisuje, že se jí obžalovaný zcela nelogicky podřívá, přijímá její odmítnutí či příkazy. Ilustrativním příkladem je tomu jeho chování poté, co jí měl napadnout, nutit k orálnímu sexu, vulgárně urážet, najednou svého jednání zanechá, akceptuje její odmítnutí, či v otázce netelefonování s jeho přítelkyní, či vydání mobilního telefonu, aby z něj mohla vymazat fotky, což ale v obžalovaném vyvolá následně hněvivou reakci, která vyvrcholí napadením. Koneckonců stejně nelogickým je i chování poškozené, několikrát se v průběhu večera ocitla sama, jednou měla dokonce telefonovat s kamarádkou, vždy však měla přístup k mobilnímu telefonu, přesto si nepřivolala pomoc, neřekla to ani své kamarádce, s níž mluvila, nepokusila se utéct, ale usnula s obžalovaným a ráno s ním měla dle svých slov dobrovolný styk.
16. Již takto narušený obraz věrohodnosti obžalované pak dále podřívá i znalecký posudek. Znalec z odvětví klinická psychologie se vyjadřoval k věrohodnosti poškozené a dospěl k závěru, že ačkoli obecná věrohodnost je plně zachována, neboť poškozená je schopna správně vnímat, pomatovat si i reprodukovat zažité události, specifická věrohodnost je snížena. Znalec upozorňuje na projevy nekonzistentnosti, nelogičnosti ve výpovědích poškozené, na ve spise zachycené nepřesnosti a lži, které poškozená uváděla. Nadto nelze přehlédnout, že znalec zjistil, že poškozená událost negativně afektivně prožívá, což souvisí i s jejím emočním laděním, potřebou navazování blízkých vztahů a rysy nižší přizpůsobivosti vůči pravidlům a normám, avšak toto prožívání není výsledkem újmy z projednávaného skutku, ale hněvu nad nenaplněným a ukončeným vztahem. Znalec připustil, že by jednání poškozené mohlo být ovlivněno mstivostí vůči obžalovanému. Znalec upozorňuje také na atypické chování poškozené v porovnání s jinými oběťmi této trestné činnosti. Již jen nelogické chování na místě činu vzbuzuje pochyby, znalec upozorňuje, že poškozená se nesnažila z místa uniknout, naopak zůstala, či její chování po prvním domnělém útoku, kdy si téměř nahá lehla k obžalovanému do postele, nadto zády k němu, tedy nejzranitelnější částí těla. Její výpověď navíc popisuje nejen nelogické jednání poškozené a obžalovaného, ale poškozená často sklouzává k uvádění motivů jeho jednání, či tendence ke zveličování, na druhou stranu neurčitá sdělení a stereotypní opakování již

uvedeného, stavění se do role bezbranné oběti. Právě tyto skutečnosti se vymykají obvyklému způsobu prožívání obětí, byť znalec zároveň dodává, že nelze definovat obvyklou reakci. S ohledem na závěry znalce, který rovněž dospívá k závěru, že jednání poškozené nevypovídá o prožitém traumatu, ale spíše o značné fixaci na vztah s obžalovaným, který v okamžiku, kdy zanikl, vyvolal v poškozené značně negativní reakci, která se postupem času stupňuje, soud uzavírá, že výpověď poškozené, co se týče průběhu skutkového děje, resp. tedy věrohodnost tvrzení, že byla znásilněna a jakým způsobem probíhal útok obžalovaného, neshledal jako věrohodnou.

17. Ostatně i další provedené dokazování podřívá věrohodnost řady tvrzení poškozené, resp. zpochybňuje, že k útoku tak, jak je popsán v obžalobě skutečně došlo.
18. V prvé řadě soud upozorňuje na lékařské vyšetření poškozené a fotografie jejího těla. Z obou je patrná absence zranění. Na krku a rukou obviněné nejsou zřetelné stopy po zranění, škrncení ani modřinách. Lékař neshledal poranění zevního genitálu ani pochvy - poškozená však mluví minimálně o necitelné a bolestivé digitální penetraci. Stopy na těle poškozené však nezůstaly.
19. Neopominutelným důkazem jsou také záznamy telekomunikačního provozu z účastnického čísla poškozené. Poškozená totiž v době, kdy mělo dojít k útoku s nikým netelefonoval, byť uvádí pravý opak. Až ráno telefonuje s matkou, které se však nesvěřila, resp. dle své i její výpovědi se jí svěřila až doma.
20. Ani svědecké výpovědi osob, kterým se mohla svěřit, resp. které se pohybovali v domě v době útoku, do události příliš svědla nevnašejí. Syn obžalovaného v podstatě k věci neuvedl nic, dcera mluví o ranách a křiku, modřinách na rukou poškozené i o tom, že se jí poškozená měla svěřit, že jí obžalovaný znásilnil. V její výpovědi jsou však patrné vyhýbavé tendence ve vztahu k události, navíc svědkyně mluví o tom, že slyšela řev, křičet měla poškozená, ta sama ale toto neguje, uvedla toliko vypísknutí při proniknutí prstů obžalovaného do její pochvy. Navíc svědkyně se zjevně snaží se „do toho nezaplést“ - uvádí sice, že nemá ráda ani poškozenou a de facto ani svého otce, ale na druhou stranu opakovaně vypověděla, že s tím nechce mít nic společného, naznačuje, že měla být ovlivňována obžalovaným, ale při dotazu na způsob tohoto ovlivňování, se snaží přímé odpovědi vyhnout. Je zřejmé, že spíše negativně vnímá dopady trestního řízení do rodiny, chce se vyhnout všemu s tím spojenému, což je patrné i z jejich mimovolných reakcí zachycených na videozáznamu výslechu. Nic neslyšela ani matka obžalovaného - pouze kolem páté hodiny ráno 23. 12. slyšela v domě ruch a poté až kolem půl osmé, když vstávali. Svědkyně uvedla, že když je ticho je v domě vše slyšet.
21. Naopak přítelkyně obžalovaného [redacted] uvádí, že poškozená jí ještě toho rána telefonovala a sdělila jí, že jí obžalovaný ublížil, kontaktovala ji již dřív a z jejího chování bylo zřejmé, že jí považuje za sokyni. Uvedla také, že po půlnoci 23. 12. kontaktovala obžalovaného a zvedla to omylem poškozená, následující telefonický rozhovor s obžalovaným byl velmi strohý, v podstatě navrhla rozchod.
22. Ostatně ani kamarádky, kterým se měla svěřit, nepopisují události ve shodě s poškozenou. [redacted] mluví o napadení, z čehož si ona sama vydedukovala znásilnění. Obžalovaný jí měl nutit k orálnímu, análnímu a normálnímu sexu, škrctit, bít vulgárně urážet. Sama poškozená ale ve svých výpovědích (a tentokrátě všech) tento průběh skutkového děje zpochybňuje, nikdy nemluví o nucení k análnímu styku a popis fyzického napadání je také odlišný. Ani [redacted] nevypovídá ve shodě s poškozenou a ani se svědkyně [redacted]. Svědkyně naopak vyvrací, že by s ní poškozená mluvila o tom, že by byla znásilněna, nadto naznačila, že při rozhovorech s poškozenou tato celou věc podávala jako snahu její matky obvinít ze všeho obžalovaného, který jí měl znásilňovat, což ale

podávala takovým způsobem, jako by to nebyla pravda (soud však nepřehlédl, že svědkyně není schopna uvést přesnou dataci skutku s výjimkou jeho zařazení do zimních prázdnin).

23. Ani výpověď matky nelze hodnotit jako důkaz podporující výpověď poškozené. Svědkyně sice uvedla, že poškozená se jí svěřila s tím, že byla znásilněna. Obžalovaný jí měl škrtit, vláčet za vlasy, nutit k různým sexuálním praktikám, chtít po ní fotky a videa. Tento popis skutkového děje je tak v podstatě další verzí událostí, k nimž mělo dojít. Svědkyně sice vypovídá velmi rozsáhle, avšak její výpověď se soustředí na jejich vztah jako celek, její nesouhlasný postoj k němu a způsoby, kterými se snažila jej řešit. Nelze také přehlédnout, že výpověď matky poškozené, co se jejich vztahu a chování její dcery nejen vůči ní týče, zcela neshoduje s dalším dokazováním. Z výpovědi svědkyně je patrná snaha přenést veškerou odpovědnost na obžalovaného, značně negativní vztah k němu, který je sice plně pochopitelný, ale na druhou stranu je zřejmé, že svědkyně v optice tohoto jednání, posuzuje chování obžalovaného značně zkreseně. Nadto soud nepřehlédl, že svědkyně se snaží líčit jejich vztah s poškozenou jako normální vztah matky a dcery, který byl narušen až „zhoubným mileneckým poměrem“ k obžalovanému, to ale zjevně není pravda. Poškozená se svou matkou měly spory a neshody, svědkyně měla rozepře i se školou poškozené a to ještě předtím, než se dozvěděla o jejich vztahu, což dokládají nejen výpovědi pracovnic internátu, byť zde jde hlavně o nedoplatky za stravu a ubytování. Naznačují to i další listinné důkazy a koneckonců sama poškozená.
24. Další výpovědi, ať již jde o svědectví [REDAKCE] či listinné důkazy tak, jak byly vyjmenovány výše, nemohou nic změnit na závěrech soudu uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí. Neopominutelné je také odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie, v němž se uvádí, že profil DNA obžalovaného nebyl přítomen ani na kalhotkách obžalované ani ve stěru z její pochvy.
25. Zejména z listinných důkazů se totiž podává, že poškozená obžalovaného nejprve úporně bránila proti snahám její matky nejen o jeho dehonestaci, ale i při prvním trestním oznámení. Důvodem byl jistě jejich silný vztah, nicméně obžalovaná se projevovala jako silná a nezávislá, odmítala se podřídit nátlaku matky, v části korespondence, i z její vlastní výpovědi, vyplývá, že vůči obžalovanému v řadě případů vystupovala direktivně, on byl ten, kdo jí vyhověl, značně riskoval a následně za toto chování nesl, vcelku oprávněně následky. Nelze si nepovšimnout dlouhého instruktážního emailu, kterým jej navádí, jak má vypovídat při prvním trestním oznámení, nelze přehlédnout ani výpověď svědkyně [REDAKCE] která naznačuje negativní vztah obžalovaného a jeho matky a také možné zjištěné motivy v jeho chování a v neposlední řadě nelze ani opominout, že v hlavním líčení sama obžalovaná uvádí, že neprojevila nesouhlas se sexuálními praktikami, k nimž nakonec došlo, resp. že ty které odmítla, od těch obžalovaný ustoupil. Soud proto poškozené neuvěřil, že ji obžalovaný fyzicky napadl, jak uvádí, a neuvěřil ani, že se jí snažil opakovaně přinutit k orálnímu sexu. Soud totiž nemá žádných empirických důkazů, že k uvedenému jednání došlo, a poškozená se neustálými změnami výpovědi, ve kterých ve své podstatě reaguje na vývoj důkazní situace a z nich je zřejmá sílící zášť vůči obžalovanému, byť pochopitelná vzhledem k jejímu věku a historii jejich vztahu, sama věrohodnost své výpovědi podryla natolik, že z jí uváděných skutečností nelze vycházet. Soud plně chápe, že poškozená zjevně není schopna odlišit negativními emocemi zesílené prožívání a patrně i sugesce od skutečností, že k tomuto došlo mimo jiné i pod vlivem absolutního a silného nesouhlasu její matky s tímto vztahem, a že jí jen stěží lze vinit, že snahy úmyslně obžalovaného očernit, avšak na druhou stranu je zřejmé, že k tomuto došlo.
26. S ohledem na provedené dokazování soud uzavírá, že je nepochybné, že k sexu mezi poškozenou a obžalovaným toho večera skutečně došlo, avšak poškozená neprojevila svůj nesouhlas a obžalovaný se tak nemohl dopustit žalovaného zločinu.

27. Jen pro úplnost soud dodává, že k trestnímu řízení se se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč připojila poškozená [REDAKCE]. S ohledem na skutečnost, že soud rozhodl o zproštění obžaloby nelze o nároku poškozené rozhodnout jinak než podle § 229 odst. 3 trestního řádu, tedy poškozenou odkázat s jejím nárokem na náhradu škody ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patmo, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 8. března 2018

JUDr. Pavol Lukačejda v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.04.2018. Připojení doložky provedla Alena Makovcová dne 15.04.2020.

